

tog sig det hele. Nu er imidlertid, saa vidt jeg har forstaaet, en væsentlig Del af Udgifterne gledet over paa de Kommuner, der ejer Sygehuse, og det er imod Lovens oprindelige Mening. Der er ikke nogen Mening i, at disse Kommuner skal paatage sig nogen Part af denne Udgift. Den bør stadig ligge hos Forsørgelseskommunen og hos Staten, og derfor synes jeg, at den Forhøjelse, der her er Tale om, er for ringe. Naar Loven kun drejer sig om eet Aar, hvad der er rigtigt, under Hensyn til, at vi lever i en Nedgangsperiode, hvor man ikke ved, hvorledes Priserne vil stille sig om kort Tid, saa burde man for indeværende Aar, navnlig i Betragtning af, at der ikke har været ydet tilstrækkelig Dækning de foregaaende Aar, have sat Tilskuddet noget højere op, saaledes at det kom til at nærme sig den Udgift, Kommunerne virkelig har haft deraf. Det har man imidlertid ikke ment at kunne gøre, og jeg beklager, at man ikke har kunnet gøre det.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Rytter): I Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra den ærede sidste Taler, skal jeg udtale, at jeg er klar over, at den Dækning, Kommunerne faar, muligvis ikke er tilstrækkelig stor, men det bliver alligevel en betydelig Udgift for Staten, og det drejer sig jo kun om detene Aar. Derimod vilde det blive meget vanskeligt at gaa til en større Forhøjelse, og jeg har derfor været betænkelig ved at foreslaa mere, end jeg har foreslaaet. Da Lovforslaget er fremkommet efter Opfordring fra Kommunerne, som ikke har fremsat Krav om en bestemt Forhøjelse, synes jeg, at det, man her giver den, er et ret passende Vederlag, og jeg vil derfor henstille, at man nøjes med dette Tillæg. De samme Betragtninger var fremme i Folketinget, men man mente dér at kunne slaa sig til Taals med Lovforslaget, da det dog ikke var saa lidt, Kommunerne fik.

De Bemærkninger, det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fremkom med, har min fuldeste Tilslutning. Hvis man paa den Maade kunde simplificere hele Administrationen, saaledes at det vanskelige Spørgsmaal om Opholds- og Forsørgelseskommune faldt bort, vilde meget derved være vundet. Det er nemlig ikke blot besværligt, fordi der kommer saa mange Sager frem, men fordi det er saa overordentlig vanskeligt at faa afgjort de

rent faktiske Forhold vedrørende Forsørgelseskommunen og Opholdskommunen. Det kan være, at den Vej, der er foreslaaet, er god — jeg tør ikke sige noget bestemt om det, da jeg ikke som det ærede Medlem har undersøgt Sagen i større Almindelighed. Jeg har trøstet mig med, at disse Vanskeligheder, naar vi kom til Folkeregistrene, for en stor Del vilde falde bort, thi ved Hjælp af dem vilde man øjeblikkelig kunne konstatere baade Forsørgelses- og Opholdskommunen paa et vist Tidspunkt. Det har været min Trøst, navnlig fordi Folkeregistre allerede nu er indførte i flere Byer som Følge af Brødkortordningen, og det er mig bekendt, at nogle af Byerne selv nu, da Brødkortordningen forhaabentlig snart falder bort, er bestemte paa at opretholde dem som Registre. Men hvis der virkelig indvindes meget lidt gennem den nuværende Ordning, synes jeg, at det ærede Medlems Synspunkt er godt, og dette Spørgsmaal skal blive taget op til Overvejelse. Jeg synes imidlertid, at det er for specielt til at tages op her, fordi Spørgsmaalet vedrører ikke blot dette Forhold, men ogsaa mange andre, har altsaa større Rækkevidde, og derfor vil jeg foretrække, at det ikke tages op ved denne tilfældige Lejlighed, men at Sagen bliver undersøgt i Ministeriet, og jeg erklærer mig villig til at lade den undersøge. Jeg haaber, at det ærede Medlem her vil være mig behjælpelig. Jeg vil derfor henstille, om man ikke skal lade dette Lovforslag passere uden Udvalg, da Loven kun skal gælde for eet Aar. Men fastholdes Ønsket om Udvalg, skal jeg ikke have noget imod det, navnlig da jeg finder, at Tanken i sig selv er god, kun at den maa have en bredere Basis.

Steincke: Jeg tror, at den højtærede Justitsminister ser noget for lyst paa Betydningen af de Folkeregistre, vi for øvrigt ikke har, og om hvilke vi ikke ved, hvor naar vi faar dem. Selv om vi nemlig faar Folkeregistre, er Bestemmelsen af Forsørgelseskommunen efter dansk Ret knyttet til en Mængde udviklede Regler, for hvilke Folkeregistrenes Eksistens eller Ikke-Eksistens ikke har nogen Betydning. En Mængde af disse Mennesker har nemlig ikke Forsørgelsesret i deres Opholdskommune, men i den legale Fødekommune, og Reglerne er forskellige, efter som vedkommende er født før eller efter 1892, i eller udenfor Ægteskab, efter hvor Moderen har boet Ti-Maanedersdagen før Barnets Fødsel, eventuelt Bedstemoderen og i